

LA TROBADA DE BANDES DE MUSICA DE MALLORCA

L'annual trobada de bandes de música de Mallorca enguany va celebrar-se a Porreres. El passat 26 de gener el nostre poble acollí a totes les agrupacions mallorquines en una jornada molt brillant que sols deslluí una mica el mal temps. L'assistència de públic fou nombrosa omplint el centre de la vila.

Totes les bandes oferiren una peça individualment i després totes juntes damunt la plaça interpretaren dues composicions més.

A la tribuna de la presidència s'hi trobaven moltes autoritats.

Paella per a 1.500 persones. Aquesta era la més grossa de les paelles que se cuinaren pels músics i convidats de la trobada de bandes. Una organització que va funcionar bé. (Foto Vidal).

EXCAVACIONS AL POU SALAT

La murada talaiòtica del Pou Salat ha estat objecte d'una primera campanya d'excavació per part de la Conselleria de Cultura del govern autònom. Amb un pressupost de 600.000 mil pessetes —del tot insuficients per altra banda— s'ha netejat i arrabassat les mates i ullastres que hi estaven incrustades.

Ha realitzar aquestes obres l'Ajuntament amb la supervisió de Gabriel Pons, un jove arqueòleg del Museu de Mallorca.

Aquests treballs ja han començat a donar resultats: ha aparegut una paret paral·lela que fins ara restava coberta. També s'ha sabut que el recinte que hi ha a l'interior del poblat no és —com se creia fins ara— un talaiot, si no un altre tipus d'edificació.

L'Ajuntament sembla que té l'intenció de sol·licitar una nova ajuda per a realitzar-hi una altra campanya.

ELS CAPS DE FAMILIA DE PORRERES L'ANY 1545

(Continuació del núm. 28)

Els de llinatge Rosselló gaudien d'exempció d'imposts per raó del privilegi que concedí, l'any 1327, el rei En Jaume de Mallorca al seu conseller Ferrer de Rosselló. Passant els anys, tots els Rossellons de Mallorca (i també Menorca) es feien passar per descendents. A mitjan segle XV fou confirmat el privilegi a Joan Rosselló (ACA reg. 3.424 f. 109v, 116 i 171v).

L'any 1520, el procurador reial de Mallorca feia un testimoni a instància de Ferrer Rosselló, de Porreres, el qual exposava

va esser descendent per línia directa del sobredit Ferrer de Rosselló. En aquest escrit s'anomenen 15 Rossellons de Porreres, Ciutat i Esporles. Els porrerencs eren aquests: Rafel, Bernadí, Guillem, Joan, un altre Joan, Antoni, Mateu, Bernadí i Gabriel (ARM RP 77 f.20). D'aquest darrer en descendeixen alguns Rosselló de Felanitx i els de Santanyí.

Un cop fetes aquestes advertències i observacions, podem veure ja a continuació quins foren els caps de casa que pagaren l'impost de morabetí, l'any 1545:

La viuda Sitjara
Ramon Nicolau
Miquela Morlana
Antoni Ballester
La viuda de la Serra
Bernat Pocoví
Antoni Garcia
Angelina Valls
La viuda Colara
Gabriel Sitjar
Miquel Ballester
Bernat Nebot
Bartomeu Nicolau
La viuda Cerdana
Joan Blanch "Rodes"
La viuda Llitera
Bartomeu Mora
Bernat Gornal
Joan Ballester
Joan Bover "Pantaleu"
Vicenc Mora

La viuda Coll
Joan Mesquida
Pere Mas
Joan Reus, ferrer
Silvestre Ginard
Bartomeu Duran
La viuda Cerdana
La viuda Joana Ponsa
La viuda Durana
Bartomeu Bover
Joan Sala
Antoni Fuster
Pere Orell
Pere Mesquida
Antoni Sala
Macià Cerdà
Miquel Sagrera
Joan Felju
Antonina Durana
Lluç Mulet
Antoni Picornell
Llorenç Bordoy
Sebastià Garcia
Joan Mora
Bartomeu Vert
Joan Huguet
Miquel Mora
Damià Bover
Bernat Bover
Pere Mora
Guillem Mora
Jeroní Ballester
Nofre Mesquida
Antoni Mora
Pau Moll
Jaume Fe
Joan Riera
La viuda Olivera
Jaume Huguet
Bartomeu Bover
Agustí Garcia
La viuda Carbona
Pere Bover
Joan Bisquerra
Silvestre Ballester
Bernat Xamena
Joanot Ballester
La viuda Cardils
Esteve Ferrer
Francesc Ripoll
La viuda Bovera
Miquel Jeroni Mora
La viuda Ballestera
La viuda Xamena
Cristòfol Riera
Pere Celleres
Joan Xamena
Andreu Gilabert
Miquel Sitjar
Cristòfol Salom
Francesc Coll
Mestre Llompert
La viuda Celleres
Andreu Mesquida
Joan Figuera
Miquel Cervera
Antoni Mora
Gabriel Mesquida
La viuda Coloma
La viuda Ramoneta
La viuda Solera
Miquel Barceló "Banyeres"
Miquel Rosselló
Rafel Barceló
La viuda Cordada
Arnau Lluc
Jaume Morell

La viuda Barcelona
Bartomeu Mesquita
Melcion Coll
Antoni Morro Dols
Miquel Mesquita
Bartomeu Orell
Antoni Cervera
Antoni Seguí
Rafel Artigues
Bernat Veny
Joanot Nicolau
Joan Sitjar "Roig"
La viuda Font
Guillem Morlà
Bartomeu Mora
Pere Nicolau "Calderó"
Joanot Genovart
La viuda de Joan Font
Andreu Gelabert
Rafel Garí
Joan Sans
Guillem Marimon
Joan Cerdà
Gabriel Coll
Pere Guerau
Antoni Llitera
Mateu Barceló
Rafel Ferran
Antoni Barceló
Gabriel Mora
Joan Mesquita
Guillem Coll
Bernat Mora
Joan Mora
Llorenç Orell
Pere Barceló
Jaume Mesquida
Rafel Barceló
Bernat Nebot
Gabriel Vaquer
Joan Sitjar
Paris Barceló
Salvador Morlà
Miquel Mora
Guillem Nicolau
Antoni Jaume
Pere Felju
Miquel Valls
Miquel Pellisser
Rafel Vaquer
Rafel Gordiola
Guillem Barceló
Damià Ferrer
Joan Seguí
Bernat Cerdà
Benet Llitera
Bartomeu Salom
Miquel Ripoll
Simó Moll
Gabriel Mesquita
Pere Porquer
Pau Orell
Jaume Mas "Roig"
Antoni Cervera
Antoni Mieres
La viuda Mesquita
Guillem Vaquer
Joan Llaneres
Miquel Cerdà
Julià Joan
Joan Rosselló
Antoni Morlà
Guillem Oliver
Bartomeu Jenoy
Mateu Jaume
Caterina Cervera
Antoni Coll.

Bartomeu Canolls
Joan Obrador
Guillem Tallades
La viuda Guerau
Simó Moll, ferrer
La viuda Busqueta
Gabriel Felju
La viuda Molla
Cosme Martorell
La viuda Auleta
La viuda Tímonera
Francesc Ripoll
Antoni Sorell
Simó Ballester
Antoni Rosselló
La viuda Jau
Rafel Celleres
Miquel Garrover
Joanot Riera
Baptista Gelabert
Bartomeu Ribes
Joan Salom
Pere Proença
Nadal Barceló
La viuda Moll
La viuda Amada
La viuda Coloma
Antoni Carbonell
Pere Sitjar "Roig"
Jaume Barceló
Gabriel Nicolau
Rafel Ramonet
Bartomeu Duran
Joanot Vert
Nicolau Mercadal
Gaspar Castanyer
La viuda Rossellona
Bartomeu Marimon
La viuda Bartomeu
Antoni Miquel Cervera
Pere Nicolau "Calderó"
Guillem Veny
La viuda Garcia
La viuda Marimona
La viuda Armengola
Francesc Ginart
La viuda Mora
La viuda Venguda
Sebastià Cervera
Joan Barceló

Antoni Riera
Gabriel Ballester
Miquel Guerau
Guillem Mora
Miquel Xamena
Pere Cardell
Mateu Agost
Miquel Veny
Un fill id.
Joan Ribot
Simon Moll
Macià Mesquida
Joan Riera
Joan Font
Joan Duran
Antoni Ginart
Joan Vicens
Rafel Bover
Andreu Barceló
Miquel Barceló
Guillem Seguí
Bartomeu Vert
Joan Bover
Damià Bover
Francesc Dalmau
Joan Roger
Guillem Real
Joan Font
Jaume Fuster
Antoni Ginart
Nadal Sans
Andreu Proença
Andreu Ferran
Gabriel Barceló
Antoni Roig
Miquel Avellà
Joan Bernabé
Nadal Carrió
Mateu Sitjar
Jaume Ballester
Joan Melià
Antoni Rosselló
Antoni Janer
Joan Xamena
Pere Celleres
Gabriel Barceló
La viuda Ferrana
Miquel Mora
Pasqual Ginart
Joan Veny

Pere Esquerrer
Sebastià Sot
Antoni Mesquida
Pere Mora
Guillem Garcia
Andreu Mesquida
Rafel Melià
Pere Carnisser
Jaume Celleres
Esteve Garí
Bartomeu Cerdà
Bartomeu Gener
Jaume Oliver
Rafel Barceló
Antoni Mas
Antoni Nebot
Baptista Ginart
Ramon Ferrer
Antoni Nicolau
Andreu Barceló
Francesc Fuster
Guillem Barceló
Andreu Mesquida
Gabriel Ferrer
Sebastià Carbonell
Vicenc Sunyer
Ponç Carbonell
Antoni Sans
Guillem Barceló
Gabriel Colara
Antoni Sitjar
Antoni Sans
La viuda Martina
Jordi Barceló
Joan Ballester
Joan Cerdà
Rafel Sitjar
Bartomeu Croquell
Miquel Mora
Bàrbara Molla
Guillem Pons
Miquel Agost
Miquel Agost, fill
Bartomeu Orell
Guillem Cervera
Bernat Veny
Miquel Artigues
Rafel Vaquer
Pere Barceló "Tomàs"
Bernat Sitjar

Sobre el patrimoni artístic-monumental de Porreres

Sé que no és la primera vegada que escric sobre aquest tema i que molts altres m'han precedit en el mateix sentit. Però ara, quan ens trobam a mig estiu i els porrerencs d'ací i de fora acudiran un altre any a la cita de San Roc, pens que no és de més tornar fer, de bell nou, una reflexió, encara que sia breu i simple, sobre alguns aspectes de la nostra vila i més concretament entorn del patrimoni artístic i monumental.

I avui em centraré sobre les creus que s'alcen a molts indrets porrerencs com qui mirar el cel mallorquí quasi sempre ben blau. Aquesta reflexió que en lloc de fer-la sola, per a mi mateixa, vull que quedi plasmada sobre aquestes planes, és fruit de la meua preocupació en relació a aquest tema i en especial derivada de la meua impotència al respecte, doncs per ara sé que, potser, només restin aquestes senzilles paraules.

Tornant a les creus, de vegades, quasi m'angoixa o m'enristeix comprovar el seu estat de degradació, erosió, d'ignorància o d'indiferència que senten cap a elles molts dels vianants quan passen per la seva vora. Amb aquestes paraules no pretenc culpabilitzar a cap persona ni a cap organisme o institució. Es la pròpia dinàmica de la societat actual que ha conduït a aquesta situació. Però com que tots i cadascun de nosal-

tres som elements integrants de la societat és aleshores quan puc començar dient mea culpa.

Pens que tal volta la manca de respecte i consideració cap els vestigis del nostre passat es dona per una ignorància d'aquest propi passat. No hi ha dubte que la Història és una gran desconeguda.

La nostra vila encara, sortadament, compta amb un nombre certament significatiu i representatiu de creus, situades a les cruïlles o confluències de carrers o camins i són el testimoni de l'esperit religiós del poble en altre temps. No es tracta d'un fenomen aïllat sinó que en trobam espargides arreu de Mallorca i també a molts altres indrets com és Catalunya, Galícia ("cruceiros"), etc. A Porreres al mateix temps cal distingir entre les anomenades creus de terme que es situaven en els punts on probablement començaven els camins i acabaven les edifi-

cacions, és a dir, delimitaven el casc urbà i les creus d'estil gòtic que en nombre de set jalonaven el camí de Monti-Sion.

Ara bé, no és la meua intenció ara i ací fer una anàlisi estilística i valoració artística d'aquests monuments. Simplement vull posar de manifest, una vegada més, el seu interès artístic i històric per tal de respectar-los. I, què vol dir respectar en aquest cas? Respecte — sempre d'acord amb la meua opinió— vol dir conèixer, estudiar, estimar i procurar preservar de l'acció del temps i dels homes. El temps, tant en el sentit cronològic com climatològic, erosiona, rovega, menja la pedra però també els homes i la societat, en definitiva, molt sovint espenyen la pedra. I tal vegada facin més mal ja que en són conscients.

Es llavors quan és necessari que existeixi un compromís ferme per part de l'Administració — a nivell local, autonòmic o estatal — per tal de dur endavant les gestions, amb les instàncies pertinents, per a salvaguardar el legat cultural dels nostres avantpassats. Qualsevol iniciativa en aquest sentit és loable i

digne de fer-se pública. Vull des d'ací fer esment, com a un cas recent, de la creu del Pou Nou que, finalment, torna estar aixecada i restaurada. Me n'alegro de veritat.

Als nostres infants, als joves i no tan joves tenim l'obligació d'ensenyar-los els monuments, tant les grans obres dignes de figurar a una antologia com aquelles més modestes ja que tant unes com altres formen part de la cultura d'un poble. Coneixent es pot arribar en conseqüència a respectar.

El meu desig seria — potser només sia un somni? — que algun dia i voldria no fos molt llunyà, cadascun dels nostres racons porrerencs que denoten el pas dels anys es trobàs acondicionat adequadament i que cadascun dels porrerencs s'hi sentís identificat com a una cosa seva, pròpia, que l'estima i respecta. Som conscient que la tasca en aquest sentit serà llarga i difícil ja que són molts els entrebancs. Però repetint una frase del cantautor empordanès Lluís Llach "malgrat la boira cal caminar".

Maria Barceló i Crespi

Els caps de família.. .

En total sumen 325 cap de família que a raó de vuit sous cada un pagaren 130 lliures (ACA RP. 2.621 qüern 19).

Aquest morabetí de 1545 és l'únic general i complet, nominal, que he localitzat, de moment, i n'he publicat alguns: el de Menorca, íntegrament, amb el títol "El fogatge de Menorca de 1545" (editat pel Consell Insular de Menorca, 1983); el de Santanyí "Els caps de família de Santanyí l'any 1545" al programa de festes locals de 1983, i el d'Andratx "El morabetí de 1545" al periòdic Paris-Baleares (maig-juny 1983); i un resum del d'Eivissa publicat a "Notes històriques d'Eivissa i Formentera" a la revista d'Estudis Balearics

(núm. 11 1983); en aquest no hi surt Formentera, illa despoblada des de la famosa pesta negra de 1348.

Abans d'acabar aquest escrit i tenint en compte que hi ha alguns investigadors que els agrada molt aprofitar-se de la feina dels altres, vull dir públicament que he localitzat a distints arxius altres recol·leccions de morabetins nominals de distintes èpoques, com és ara: el de 1350 referent a Ciutat, dividit per illetes; el de 1416, de Ciutat incomplet (ACA RP 2.408). El de 1545 (recaptat el 1547), general, de Mallorca Ciutat i viles, i Menorca (ACA RP 2.621) i el d'Eivissa (RP 2.620). El monedatge de 1390, de la parròquia de

Sant Miquel (ARV Mestre Racional 9.584).

També cal tenir en compte que el 1397, el mestre racional de la Cort del senyor Rei, anotava que ha rebut 3.500 florins d'or d'Aragó corresponents a la recaptació del morabetí del Regne de Mallorca. Més altra partida de 459 florins d'or i 15 sous barcelonesos. Més altra partida de 200 florins de l'illa d'Eivissa; i altra de 100 florins de Menorca. (ACA RP 1.957 f.1, 2 i 6).

Encara que aquest impost tocava recol·lectar-se cada set anys, sembla que a vegades sorgien dificultats i no es recaptava. Dia 6 de març de 1409, el rei Martí escrivia al governador de Mallorca dient i parlant de

l'oposició que havia feta la Universitat de la Ciutat i Regne en la recaptació del morabetí corresponent a l'any 1403, i se'n seguí un procés. Ara, el present any de 1403 ja toca recaptar l'altre morabetí, moneda que el Rei té molt necessària per socórrer el seu primogènit Martí, rei de Sicília. (ACA, Cancelleria reg. 2.270 f. 112-113).

Estaré ben satisfet si amb les precedents notes he aconseguit cridar l'atenció d'aquest grup d'investigadors que d'una forma tan alegre — i fins i tot diria atrevida i arriscada — treuen conclusions sobre la població mallorquina de segles enrera, aplicant coeficients poc fonamentats.

Ramon Rosselló

MOLT BREU

-El pregó de les festes de Sant Roc d'enguany el va pronunciar l'historiador Bartomeu Font Obrador.

-MUSEU D'ART CONTEMPORANI.- La cinquena entrega d'obres al fons del Museu va realitzar-se el passat 14 d'agost, consistint en 3 escultures i 8 pintures dels següents autors: Rosa Serra, Ferran Maese, Simó Radó, Martí Cifre, Francisco Lagares, Antoni Marcús, Bernat Lluís Crespí, Jordi Miralles, Jordi Bosch "Barraca" i Josep Niebla.

Per altra part es va constituir una comissió col·laboradora i assessora formada per Joan Mesquida, Remígia Caubet, Josep Julià, Joan Miralles Lladó, Rafel Perelló Paradelo, Miquel Pons i Damià Ramis.

-Dia 7 de juliol es va celebrar la festa de fi de curs del Patronat de Música.

-Dia 24 d'agost la Filharmònica Porrerenca va intervenir al programa "Gente Joven" a la Primera Cadena de TVE.

-La contractació directa per a obres de reparació d'alguns carrers de Porreres ascendeix a 8.819.327 pessetes.

-La pavimentació i enllumenat de les pistes poliesportives de Ses Forques té un pressupost de 3.600.000 pessetes. L'Ajuntament va sol·licitar a la Comunitat Autònoma una subvenció a fons perdut de 2.399.760 pessetes.

-La Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear va concedir una subvenció de 600.000 pessetes per a obres de consolidació i neteja de la murada talaiòtica del Pou Salat, a l'Ajuntament de Porreres.

-La societat porrerenca "El Porvenir" durant aquest mes d'octubre celebrarà el 75 aniversari de la seva fundació. Per tal motiu s'han organitzat uns actes consistents en una missa a

l'església de Sant Felip i un dinar de germanor a "La Ponderosa".

-El dissabte 12 d'octubre l'Associació de la Tercera Edat va organitzar una excursió amb un itinerari que va anar des de Cala Sant Vicenç fins a Lluç, Sòller, etc.

-Han començat a asfaltar de bell nou alguns carrers de la vila. Ja era ben hora!

-Amb motiu del dia de Sa Fira s'organitzaren a la nostra vila (apart de la ja tradicional Setmana Cultural de l'Agrupació Cultural) algunes activitats com a: projecció de diapositives a l'Ajuntament, Mostra de bestiar, exposició de coloms, tir a guàtleres, etc.

-Durant les passades festes de Sant Roc va venir a Porreres el jesuïta porrerenc Bartomeu Melià "Botari". De la seva tasca com a antropòleg (veure LLUM D'OLI núm. 13) se'n va referir al sermó que va fer a l'ofici del dia de Sant Roc.

-El cantautor ciutadà porrerenc Felip Carbonell va actuar a la Mostra Musical Illenca organitzada per l'Ajuntament de Palma el passat dia 19 de Novembre al Teatre Cine Municipal, amb notable èxit.

-Al carrer de l'Almoïna s'ha obert una nova botiga de modes, "Iris boutique".

-Enguany les Verges varen venir adelantades per comoditat dels músics, fent-se en dissabte un dia abans del que tocava. Així i tot hi va haver un grup que a altes hores de la nit el diumenge-matinada del dilluns encara feien renou-música. A totes elles molts d'anys i salut des d'aquestes planes, encara que amb una mica més de retard.

-Es prepara per al dissabte dia 9 de novembre la IV Festa d'es Pou d'Aumunt. Anims per als veïnats d'aquell barri!

*Dia 21 de setembre hi hagué una actuació del grup musical "Chachi Pirulí Tope Guay del Perú", format per músics joves de la Filharmònica que fan música marxosa en el Centre Parroquial.

*L'Ajuntament de Porreres va aprovar integrar-se a la Mancomunitat Sud-Mallorca constituïda pels municipis de Campos, Felanitx, Porreres, Santanyí i Ses Salines, per a la gestió conjunta de tractament i eliminació de fems, escombreries i residus sòlids.

*De cada any es major el nombre de porrerenes que fan el vi particularment. La vinya malgrat tot continua en regressió, donat el baix rendiment econòmic d'aquest cultiu. La qualitat enguany ha estat acceptable i els preus molt desiguals.

-El divendres dia 19 d'abril la vila de Porreres fou escenari d'un final d'etapa de corregudes de carreres a la Volta a Mallorca.

-El diumenge dia 21 d'abril al santuari de Montis-Sion hi hagué festa i bulla a més d'una bona paella. Tot organitzat per joves ex-alumnes del Col·legi "Verge de Montis-Sion".

-A l'incomparable marc de l'església parroquial de Porreres actuà el diumenge dia 21 d'abril el cor de cambra "Studium" oferint un concert amb obres de Shumann, Rossini, Mendelssohn entre altres.

-El grup teatral "Foganya" a petició del públic representà una altra vegada l'obra "El bosc de la senyora àvia" el diumenge dia 28 d'abril.

-El dia 1 de maig tenia lloc la tercera edició del Maraton de Montis-Sion.

-El diumenge 12 de maig l'Ajuntament organitzà una bicicletada popular que comptà amb més d'un centenar de participants i amb un recorregut de gairebé 30 km., és a dir, un circuit entre Porreres, Vilafranca, Felanitx i Porreres.

-El club ciclista local organitzà el passat 5 de maig unes corregudes en homenatge al malograda ciclista porrerenc Antoni Mestre "Vila".

-El cap de setmana 1-2 de juny els alumnes del Col·legi Públic tengueren ocasió de viure les agradables experiències d'una acampada a Cala Pi.

-Els actes programats per l'Ajuntament d'homenatge i nomenament de fill il·lustre de Porreres a mossèn Jaume Mulet i Escarer, comptaren amb diverses manifestacions musicals entre les que cal destacar: vetlada lírica, conferència sobre "Aproximació al fet musical mallorquí", concert de la Capella de Manacor, concert de la banda "Filharmònica porrerenca", actuació del grup folklòric "Aires de Montis-Sion", concert de l'orquestra "Ciutat de Palma" a més d'altres actes com és el discurs biogràfic, parlaments, etc.

-El diumenge 9 de juny s'inauguraren les obres de la Casa de la Vila en les que cal fer esment de la Sala de Música.

-Els dos col·legis porrerencs preparen un extens programa d'activitats per a celebrar l'acomiament del curs 1984-85.

-Pel mes d'agost el Club d'Esplai va organitzar un campament a Lluç.

Mujer:

- Vigile su salud
- Hágase un chequeo ginecológico

ES UN CONSEJO DE LA ASOCIACION ESPAÑOLA CONTRA EL CANCER JUNTA PROVINCIAL DE BALEARES

Solicítelo gratuitamente al Tel. 23 01 49

El President del Govern Balear Gabriel Canyelles visità oficialment per segona vegada Porreres, essent informat de la problemàtica, realitzacions i necessitats més urgents del poble per part del nostre consistori. (Foto: Tolo Salleres).

ELS METGES ES REUNEIXEN PER ACTUALITZAR LA MEDICINA RURAL

A partir de dia 10 de gener fins el 21 de març, cada divendres, tenen lloc al local del Centre Sanitari de Porreres unes xerrades sobre la problemàtica que tenen els metges rurals per actualitzar els seus coneixements i aplicar les millores que s'introdueixen a l'assistència mèdica quotidiana sempre referida a l'àmbit rural. Entre altres especialistes cal destacar la participació del metge porrerenc Miquel Fiol Sala, especialista en cardiologia.

EL PRIMER XAMPANY MALLORQUÍ S'HA FET A PORRERES

La novetat dels cellers "Xenoy" de la passada collita ha estat notícia a nivell regional ja que per primera vegada s'ha elaborat amb raïm propietat de Jaume Mesquida un vi de cava (méthode champenoise) que després del temps normal de criaença es podrà tastar i comprovar el seu resultat.

// CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA • MCMVI 86

COMISSIO DE GOVERN DE L'AJUNTAMENT

-Des del passat 22 de juliol l'Ajuntament de Porreres compta amb una nova comissió de govern. El més destacat d'aquesta notícia és el decantament dels regidors dels grups socialistes en la formació de la mateixa, essent integrada únicament pels grups regionalista i popular. Els seus components són el batle Jaume Martorell, Sebastià Alzina, Pere Mulet i Benet Palerm. No obstant això representants de tots els grups municipals formen part de les comissions informatives.

-Ja han començat les obres del centre per a la Tercera Edat a la part de darrera de l'antic quarter de la guàrdia civil situat al carrer Magos.

CONCERT DELS MUSICS ALEMANYS A PORRERES

Enquadrat dins la IX Setmana dels Orgues Històrics de Mallorca, es va celebrar dia 9 d'Octubre un concert a l'església parroquial de Porreres.enguany es commemoren els 200 anys de l'orgue de Santanyí de Jordi Bosch. El programa, interpretat totalment per músics alemanys, consistí en interpretacions a l'orgue a càrrec del professor de Düsseldorf Hans-Dieter Möller, alternant amb l'orquestra de corda Neusser

Kammerorchester dirigida pel professor Dr. Wilhelm Schepping així com també la del trompeta Dietmar Wengenroth. L'organització fou a cura un any més de la Comissió Diocesana dels Orgues Històrics i de la parròquia Evangèlica alemanya. L'acte constituí un èxit d'interpretació, qualitat i públic.

ELS DINERS DE LES SUBVENCIIONS

-Les subvencions que per a l'any 1985 concedeix l'ajuntament de Porreres, entre l'altres, són les següents: Filharmònica Porrerenc: 400.000 pts. Patronat Escola de Música: 125.000 pts., Agrupació Cultural: 23.000 pts; Coral de Porreres: 27.000 pts.; Aires de Monti-Sion: 27.000 pts.; Club d'esplai: 18.000 pts. equips infantil i alevín de futbol: 20.000 pts. cada un; Colombòfila Porrerenc: 13.000 pts.; Club Ciclista: 23.000 pts.; Societat de Caçadors: 18.000 pts.; Moto Club Monti-Sion: 18.000 pts.; Club de Bàsquet: 13.000 pts.; Associacions de Pares: 10.000 pts. cada una.

-ASSIGNACIONS AL CONSISTORI. El sou de la corporació municipal són els següents: Batle: 41.000 pts. mensuals; Tinents-Batle: 16.750 pts.; Regidors-delegats: 11.750 pts.; Regidors normals: 9.000 pts. cada mes.

JORNADA DELS ESTUDIS D'ONOMASTICA A PORRERES

El passat dia 8 de febrer va tenir lloc al santuari de Monti-Sion i a l'Agrupació Cultural una trobada de la Societat d'Onomàstica (delegació de Mallorca) per a tractar dels estudis toponímics i antroponímics, generalment de caire local, que duïen a terme actualment els estudiosos d'aquesta matèria. Aquestes trobades serveixen per a unificar criteris i intercanviar experiències en la recollida dels noms de lloc. Col.laborà en aquesta jornada l'Agrupació Cultural de Porreres, la qual coordina aquesta tasca al nostre poble.

S'IL.LUMINARAN LES PISTES POLIESPORTIVES

Al darrer ple de l'Ajuntament es va participar que el CIM ha inclòs dins el pla d'actuacions esportives la realització de les obres d'il.luminació i pavimentació del Poliesportiu Municipal exceptuant el camp de futbol.

Recordant els quaranta anys de la Coral de Porreres

Ha estat arrel d'una conversa, peu davall la camilla, que hem recordat amb Don Miquel Melià, "vicari boterí", els quaranta anys de la que avui nomenam "Coral de Porreres".

En amena i plaent xerrada recordarem que l'any 1944 i al voltant seu i del, aleshores organista de la parròquia, Don Miquel Escarrer, de Ca'n Janer, s'agruparen un estol de veus greus per a harmonitzar els actes litúrgics de la nostra església primera. Irememorant fets i persones sortiren a llum, el primer, el Sr. Francesc Bennassar qui, tantes i tantes vegades, ulleres posades i dits fins jugant damunt el teclat de l'orgue o del ja vell i jubilat armonium, acompanyà festa darrera festa, funeral darrera funeral, els cants d'aquells homes que amb veu "agargamellada" omplien les arcades de l'església parroquial. I tot seguit, un record sentit per a Don Guillem Bauçà, maneiant la batuta amb mans tremoloses, cara estirada i cos ajupit —la tensió de l'art?— damunt les partitures, qui conduïa els compassos d'uns Palestrina, Perosi, Goicoechea, Ravanello, Salas i altres molts d'autors que

encara són interpretats per veus porrerencs.

I fou amb una senzilla partitura, la Missa "Te Deum Laudamus", amb la que començaren a aplegar-se aquelles veus de Don

Antoni Roig, l'amo Miquel Rosselló, "Guia", i Don Francesc Sastre, apotecari, baixos de veus fondes i plenes amb les agudes i vibrants dels tenors D. Miquel Melià i l'amo'n Sebastià Melià, "Delobra". Hom recorda que fou l'any 1945, any de sa Missió, en que es celebrà un solemne funeral per les ànimes de tots els porrerencs difunts, l'ocasió de l'estrena de la Missa de Requiem per a tres veus iguals de L. Perosi. Missa que es repetí per segona vegada en la funció de les exèquies per la jove difunta Maria de Ca'n Sastre. I del mateix autor s'estrenà, amb la novetat de la incorporació de veus blanques infantils, la Missa Primera Pontificalis.

Recordam les veus, calçons curs i gargamella estirada, dels "Rafalet", Joan Nicolau "Pa", Joan Llaneres "Bisquera", Pau Servera "Delobra" i el que això escriu. Dita estrena fou en ocasió de la Missa Nova del fill de l'amo'n Sebastià "Delobra", el P. Joan Melià, avui esmerat compositor del que la Coral actual canta algunes obres. Entre elles, "Porreres, vila enriquida", una recordança del poble on nasqué.

Com tots els principis, també el del Coro Parroquial no fou gens fàcil. Així i tot es comptà aviat amb un grupet de joves músics de la banda Santa Cecília qui amb els seus

coneixements de lectura musical facilitaren la tasca al mestre D. Guillem Bauçà; i així el repertori va anar aixamplant-se a altres misses (Davidica, de Goicoechea, Hoc est Corpus meum...) i als responsoris de Setmana Santa i Nadal dels mestres Vitoria, Palestrina i del més moderns, com Perosi. Sense oblidar el variat repertori d'autors mallorquins com Bernat Salas, J. Albertí, PP. Miralles i Reynés, Tortell, Torres, els Massot i molts altres.

Qui, dels components del Coro no recorda els llargs assajos dins la sacristia, drets i amb fred, repetint una i altra vegada la cançoneta que ens feia davant - davant Don Guillem? I a l'hora d'afinar les peces se pujava al Cor, ja que els assajos no es podien fer dins l'església perquè, en paraules d'un dels cantadors "ens desgargamellàvem"; paraula prou significativa i carregada de sentit pel que es pot referir a la precarietat de condicions i medis en que es feia tota aquella feina. Recordam, al cas, com els aleshores infants de 8 ó 9 anys ens provàvem per veure qui arribaria "més amunt" en l'escala musical, i a força d'estirar molt el coll i tensar al màxim les sufrides cordes vocals arribàvem als fa, sol i la aguts.

I amb tot això, què i

quant es gonyava? Don Miquel recorda amb hilaritat el següent fet: un any se féu una excursió a Lluç, i aquí cantaren i dinaren a plè. I es veu que dins les converses normals del grup se va parlar de la qüestió econòmica i, potser, de les possibles aportacions de la parròquia al "Coro". Arribats a la vila, pel seu compte i no esperant a l'endemà, els dos més jovenets del grup, els dos Joans "Bisquera" i "Pa" demanaren a Don Lluís Crespí, Ecònom, qualche dretet per pujar a cantar. La reacció fou seca: els envià a "porgar fum". I el "Coro" va romandre de moment sense veus blanques. Així mateix recordam que als cantadoretts, endemés de les candeles dels funerals, mos donava un duro cada mes, en calderilla. I l'anàvem a cobrar malgrat la mala gana en que el mos donava el bò de Don Lluís!

Tots aquests records els podríem allargar a fets i persones recents. Potser sia un altre dia quan farem aquesta referència a situacions més properes. Basti per avui aquest record agraït i anyoradís d'aquelles persones que, amb la seva millor voluntat, posaren els fonaments a una actuació llarga —i per què no?— profitosa i necessària dins el camp religiós i cultural de la nostra vila. Un altre dia en seguirem parlant.

S.M.

ESCOLA NOVA, és el nom del col.legi públic

El prop-passat dia 6 de desembre de 1984, en la reunió del Claustre de Professors del Col.legi públic i a proposta de la Direcció, entre altres acords— s'aprovà el que el centre es digués Col.legi Públic ESCOLA NOVA de Porreres, exposant les següents consideracions:

-Des de 1933 en que el Municipi va comprar el solar on està edificat el Col.legi, el lloc és conegut per ESCOLA NOVA.

-ESCOLA NOVA, és el nom del periòdic escolar i podria esser-ho també del Col.legi.

-Es una aspiració de la Direcció, Claustre de Professors, Associació de Pares i de tots els que integram la Comunitat educativa del Centre d'anar renovant-nos i també renovar al Col.legi aportant sempre les noves tècniques d'ensenyament i aprenentatge, per lo que hi cauria bé

el nom de ESCOLA NOVA.

El mateix mes de desembre el Consell de Direcció i de la Junta Directiva de l'Associació de Pares d'Alumnes en respectives reunions prengueren el mateix acord.

Certificacions de l'acord pres per cada un dels tres òrgans anomenats varen esser enviades a l'Ajuntament de Porreres. La Corporació Municipal en Ple va acordar també la nova denominació del

Col.legi Públic iniciant les gestions oportunes davant l'administració educativa.

El Bolletí Oficial de l'Estat de 18-6-85 publica l'Ordre Ministerial de 29-4-85 per la qual es modifica la denominació del Col.legi Públic.

Per tant, el nostre Col.legi Públic ja té nom. Des d'ara se diu Col.legi Públic ESCOLA NOVA de Porreres.

NOTICIES DE FORA VILA

La garrova, va de bo

Fa tres anys que des d'aquestes mateixes pàgines ho dèiem. El garrover té un futur esperançador si es confirmen les tendències del seu consum per a nous usos industrials. I ja hi som. Es confirmen els preus elevats, que s'han pagats aquesta temporada entre 55 i 100 pessetes kg. i per al garroví "llavor" s'ha disparat fins a 500 pessetes kg. Segons notícies de la premsa ciutadana la Cooperativa Agropecuària de Mallorca ja la compra a l'arbre als productors per 50 ó 60 ptes. No poden ésser millors notícies, les quals es deuen a un ús massiu com a goma denominada "tragassol" i com a coadjuvant en diversos aliments i especialment medicaments i dolços. A tot això hi afegirem que la millor cosa són els experiments que es fan a la finca Sa Canova per crear un garrover que cresqui en poc temps. I la pitjor cosa és l'aixut miserable que matarà bastants

arbres, produirà un fruit petit i de poc pes a més d'una recollida irregular i petita.

En Damià "Baco" i els albercocs

Ha estat notícia, per haver estat guardonat amb un premi internacional denominat ASIA AWARD-1985, que donen a Singapur. El motiu del premi era la introducció d'albercoc sec dins aquell mercat del sud-est asiàtic. Una menció merescuda sens dubte i per això li donam la nostra enhorabona. El més interessant —molt interessant— és la seva idea d'instalar una planta per manipular i produir, a partir de l'albercoc, un derivat denominat "slace & dace". Unes barretes d'albercocs, de diverses mides, que serveixen tant per al consum domèstic com pel seu ús a pastisseria i derivats. A través de la manipulació, mitjançant injeccions de vapor i secats molt ràpids s'aconse-

gueix aquest derivat. Seria una gran notícia si aquest projecte anàs endavant, tant per l'economia local com pels nous llocs de feina que crearia. Siguem per una vegada optimistes.

Nous cultius: herboristes

El creixent consum d'herbes, tant a Espanya com a l'estranger, ha fet que la Comunitat Autònoma d'Aragó estigui preparant amb els agricultors de Saragossa 90.000 hectàrees per a dedicar-les al cultiu d'herbes medicinals especialment romaní, farigola i sàlvia, entre altres. Els terrenys escolts són a altures superiors a 700 m. i de plugudes escasses. Tot el qui vol anar endavant s'espabila i aquests aragonesos han vist com l'entrada al Mercat Comú els obri les portes a aquests productes. Per altra banda, hi ha poques possibilitats de produir-los en el clima advers de Centre Europa.

Albercocs pocs i rendables. Esperances entre els productors

La campanya albercoquera d'enguany ha estat caracteritzada per la poca producció, curta duració i bons preus de venda, entre les 50 i 100 ptes. com a fruita de taula i 20 ptes. el que s'entregava al sequers. Per als socis de la Cooperativa hi ha bones expectatives de cobrar uns bons preus a fi de campanya ja que hi ha bona demanda i poques existències. En general tothom diu que encara que la producció hagi estat molt reduïda, els resultats econòmics seran excel·lents. Tanta sort!. La cosa més negativa és la insolidaritat i mala fe d'alguns cooperativistes que incumplint les seves obligacions d'entregar la seva producció a la Cooperativa l'hagin entregada a compradors particulars, posant en dificultats a l'entitat que no podrà servir a tots els compradors. Molt mal fet. ■

SEGUIM AMB ELS AGRAVIS COMPARATIUS

Remarcant el que diguérem el primer dia de què no ens agraden les comparacions però és que cauen pel seu sol pes. I ho han de dir clarament. El Govern Balear ha convocat fa poc la subhasta per dur endavant les obres de sanejament de Cala Figuera (Santanyí) per un import de 104.000.000 de ptes., quan ací per a solucionar el greu problema del torrent de Banyeres amb una despesa molt més inferior no s'ha fet res. Bé, res no per-

què el projecte està en marxa. Però és que haurien d'èsser les obres que haurien d'estar en marxa. A Cala Figuera a l'hivern no hi deuen viure més de 50 persones i al nostre poble són moltes més les que estan sufrint les conseqüències d'aquest apestós problema sanitari. Fins quan, senyors?

La depuradora torna funcionar. Tanta sort que hi ha alguna cosa que funciona dins d'aquestes merdoses aigües.

F. LI.

UNA DE REGIDORS

Alguns dels nostres representants municipals —han de saber aquells que encara no s'han molestat en assistir-hi— en totes les reunions fetes fins ara encara no han obert la boca i creiem que n'hi ha que per l'aspecte somnolient de la seva cara no s'acaben d'enterar de què va l'assumpt. Per altra part, l'infortunat Antoni "Vila", que en pau descansi, era el més demanador seguit d'en Miquel Ferrà i a més distància per na Catalina Trobat. Són

els tres primers classificats dels 11 membres si exceptuam al batle Jaume Martorell qui acompanyat del Secretari duien el "mando" i l'exercien d'una manera clara i absoluta. No se'ls escapa res de res. Allò que vàrem sentir comentar a un ex-batle el dia que entregà la vara al primer ajuntament democràtic dient "ací no hi haurà qui s'entengui i aclari..." li podem assegurar que d'això res. Ho ten clar i ben clar.

L'UNICA CARN DE CABRA DAINA (en castellà "gamo") SERVIDA A LES TAULES MALLORQUINES PROCEDEIX DE SON MORANEGRI

Des de fa quatre mesos es va començar a comercialitzar amb carn d'aquest animal desconegut per la majoria de mallorquins. Una família ale-

manya és la propietària d'aquesta explotació instal·lada amb la finalitat d'abastir els restaurants i també els ramaders que es vulguin dedicar a la pro-

ducció de cabra daina ja que segons aquests alemanys pot ésser molt rendable per als ramaders. La carn és molt gustosa els que l'han provada i el preu de venda és molt elevat.

ENTREVISTA A JOSEP MRO NICOLAU

"Som partidari de la llibertat d'aprendre".

que cadascú ha de fer el que li agradi més i no el que està de moda.

-Creu que la Universitat espanyola ofereix un bon nivell d'ensenyament o li manca alguna cosa?

-El nostre nivell es bo, però manquen moltes coses. Manquen per tot perquè mai estan al dia.

-Si no fos professor que li agradaria esser?

-Ja! Ja!... pens que ric.

-Què fa als temps lliures?

-En tenc poc, si puc m'agrada pintar, llegir i també cuinar.

-Quin tipus de música li agrada més?

-M'agrada la música motivada, popular, clàssica... Si escolto bé la música arriba a agradar-me tota, sobretot en Bach, Debussy...

-On voldria viatjar?

-No tenc gaire ganes de viatjar, bé! m'agradaria tornar a Estats Units.

-Li agrada l'esport?

-M'agrada veure'l i practicar. Crec que és convenient, però jo només practico la natació a l'estiu.

-Es profitós la incorporació dels ordinadors dins l'estudi?

-Si i no. M'explicaré, l'ordinador com a distracció és útil, però serveix de poc per a l'educació. En canvi els llenguatges de l'ordinador són més o manco com el llatí, obliguen a posar en pràctica les seves normes estrictes. Es molt formatiu.

-Es difícil qualificar els exàmens dels alumnes?

-Els exàmens no, els alumnes sí.

-Es educatiu la televisió actual: quins programes li agraden més?

-Els programes que es fan pens que són de poc interès. M'agraden les obres de teatre bones, el telediari, el futbol i a vegades "La Clave".

-Li agradaria la televisió privada?

JOSEP MIRO NICOLAU VA SER NOMENAT MEMBRE DE LA REIAL ACADEMIA DE MEDICINA I CIRURGIA DE PALMA.

La Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de Palma va nomenar membre de la mateixa al porrerenc Josep Miró i Nicolau, el qual va prendre possessió de la cadira el passat 13 de juny, en un acte de presentació acadèmica celebrat a la seu d'aquesta institució.

El discurs d'ingrés del Dr. Miró Nicolau fou "Sobre el discurs lògic" que va dirigir als membres de l'Acadèmia i de més assistents, en un estil planer, no exent d'un humor fi i irònic, citant a tota una llarga llista de gent: Warren McCulloch, Plató, Descartes, Galileu, Sant Tomàs d'Aquino, Llorenç Villalonga, Kant, Bertrand Russell, Newton, Machado i Santa Teresa, entre molts altres.

Va ser contestat pel Dr. Guillem Mateu Mateu el qual feu un "currículum" del nou acadèmic i li donà la benvinguda.

Com a complement d'aquesta informació ens plau oferir ara un entrevista amb el Dr. Josep Miró publicada a la revista "VEU DE L'ESCOLA" del Col·legi Verge de Montisíon, realitzada pels propis alumnes.

-On i quan va néixer?

-A Porreres l'any 1930, un 23 de Març.

-On ha estudiat?

-A Porreres, Inca, Madrid, i Estats Units.

-Quina feina realitza?

-Professor de la Universitat. Estic doctorat en

es va trobar quan estudiava?

-El temps era insuficient, manca d'organització. L'horari era molt extens, qualche dia era de les 9 del matí a les 1,30 h. i de les 2 a les 8 del vespre. Els llibres d'abans no tenien dibuixos. Ara mengen molt

-On ha fet classe?

-A Madrid, Cleveland i Athens (EE.UU.) Sant Sebastià i Ciutat.

-Quines llengües parla?

-He estudiat castellà, català, italià, anglès, alemany, llatí, grec, francès i rus però els que més conec són l'anglès i l'italià.

-Què sent per Porreres?

"Al col·legi menjàvem moltes mongetes i després de cinc anys de menjar-ne vaig descobrir que no m'agradaven".

Ciències Físiques a Madrid i una Enginyeria elèctrica a Estats Units.

-Per què va estudiar això?

-Els dos primers cursos vaig fer Ciències Físiques i Matemàtiques, després em vaig inclinar per les Ciències Físiques.

-Quin ambient hi havia quan estudiava?

-Era difícil, la gent

i paeixen poc. Ara manca imaginació.

-On ha fet classe?

-A Madrid, Cleveland i Athens (EE.UU.) Sant Sebastià i Ciutat.

-Quines llengües parla?

-He estudiat castellà, català, italià, anglès, alemany, llatí, grec, francès i rus però els que més conec són l'anglès i l'italià.

-Què sent per Porreres?

"L'ordinador com a distracció és útil, però serveix de poc per a l'educació".

era un poc apocada al col·legi, menjàvem moltes mongetes i després de cinc anys de menjar-ne vaig descobrir que no m'agradaven.

Els estudiants no anaven de bauxes. La vida era molt dura i teníem pocs medis, per exemple els laboratoris on féiem les pràctiques estaven molt desequipats.

-Amb quines dificultats

-No tenc paraules per explicar-ho, però si un porrerenc em demanava un favor no sabia com dir-li que no. Fins i tot, vos diré que una vegada vaig fer comèdia sense haver fet cap assaig.

-Quines carreres tenen més sortida actualment?

-Les coses canvien i no es pot definir. Però jo trob

Josep Miró Nicolau amb la seva jove família quan residia a Cincinatti (Estat de Cleveland, USA).

"La joventut té bones raons per desconfiar de les persones majors".

A So N'Obra dos joves porrerencs realitzen una agricultura moderna i nova cercant la màxima rendabilitat

Són En Xesc Bauçà, propietari, i En Vicenç Marí, tècnic agrícola
Dins 7.500 mts. d'hivernacles un espectacle esperançador i l'iminós per al camp porrerenc.

Les inquietuds d'aquests dos veïns nostres, En Bauçà i En Marí, per les coses del camp i especialment l'interès per treure i rendabilitzar la producció agrícola, els ha fet investigar en primer lloc les condicions i productes més adequats per a la dita explotació fent una anàlisi completa dels terrenys, cercant una llavor i híbrids adequats. A més, han implantat dins hivernacles per treure els productes al mercat fora de temporada.

Tot això es troba als seus inicis. Enguany han estat tomàtiques, melons i síndries. La temporada anterior especialment foren prebes i alguns "pepinos". Tenint en compte que segueixen experimentant nous productes segons responguin el cultiu, la demanda i els preus aconseguits al mercat, no es podran descartar les lletugues, albergínies, carabassons, etc.

En Xesc Bauçà ja ens ha advertit, en primer lloc, que la inversió és molt forta. La construcció dels hivernacles li costà fa tres anys 645 pts., per metre quadrat, sense contar instal·lació de tuberries i sistema de reguiu. Això basta per assustar a molts de possibles interessats a no esser que disposin de fons econòmic o facin comptes de demanar préstecs.

Llum d'oli.- Es rendable aquest sistema, li demanam.

Xesc Bauçà.- Clarament sí. A partir de 10.000 metres quadrats una família en pot viure bé. No obstant, els descuits —manca d'atenció i vigilància diària a les plantes— i no estar al dia en la demanda dels mercats pot arruinar una explotació en poc temps.

Ll. d'O.- Els hivernacles, de quin tipus són?

X.B.- Se'ls anomena "tipoparral", amb una altura màxima de 4,5 mts. i obertures de "dent de serra", una resistència al vent de 120 kms./hora, suportant una càrrega màxima de 30 cms. de neu per m2.

Ll. d'O.- Teniu algun lema a So N'Obra?

X.B.- Sense pensar-ho molt puc dir que la qualitat, la rapidesa en el creixement i més producció per planta, primer per damunt de tot.

Ll. d'O.- Qualque sistema especial per aconseguir-ho?

X.B.- Sense pensar-ho molt puc dir que la qualitat, la rapidesa en el creixement i més producció per planta, primer per damunt de tot.

Ll. d'O.- Qualque sistema especial per aconseguir-ho?

X.B.- Sense pensar-ho molt puc dir que la qualitat, la rapidesa en el creixement i més producció per planta, primer per damunt de tot.

Ll. d'O.- Qualque sistema especial per aconseguir-ho?

X.B.- Sense pensar-ho molt puc dir que la qualitat, la rapidesa en el creixement i més producció per planta, primer per damunt de tot.

Ll. d'O.- Qualque sistema especial per aconseguir-ho?

X.B.- Sense pensar-ho molt puc dir que la qualitat, la rapidesa en el creixement i més producció per planta, primer per damunt de tot.

Ll. d'O.- Qualque sistema especial per aconseguir-ho?

X.B.- Sense pensar-ho molt puc dir que la qualitat, la rapidesa en el creixement i més producció per planta, primer per damunt de tot.

trari i les rates, després. Degut a aquests tractament sempre recomanem a les mestresses de casa que rentin els productes hortifrutícoles.

Ll. d'O.- La producció per planta, quina és?

X.B.- Elevada. Pot variar a les tomàtiques, per exemple, entre 8 i 13 kgs. cada una. Els melons i síndries encara no ho sé.

Ll. d'O.- Aquest sistema d'emparrat té alguna cosa especial?

X.B.- Aprofita l'espai disponible el millor possible, és l'única raó. Té un sol contrari i és que la seva instal·lació és molt laboriosa i fa perdre molt de temps i jornals. Però mentre no sapiguem un altre de millor l'haurem d'emprar.

Ll. d'O.- La terra i el clima és adequat per aquests productes?

X.B.- Dins tota la classe hortifrutícola, Mallorca i Porreres pot esser una regió perfectament ideal per produir aquest tipus de vegetals, fins i tot envers l'exportació.

Ll. d'O.- Vertaderament, creus possible l'exportació?

X.B.- Sí. S'han fet estudis inicials i si es crea una Unió de Productors per fer una oferta conjunta —adequant els productes a la demanda i condicions dels consumidors— crec totalment que és una sortida a tota aquesta producció.

De la nostra visita a aquesta finca porrerenca ens vàrem dur unes impressions ben favorables. En Xesc i En Vicenç, donen un exemple d'allò que es pot fer en el nostre camp. No tot són negociacions i valls de llàgrimes. Els més preparats i concienciats sempre veuen una claror dins la fosca.

Francesc Llinàs

L'AVALOT DEL 1868, UNA HISTORIA POLEMICA

Durant les festes de Sant Roc es va encetar una curiosa polèmica —per trobar-li el qualificatiu més benevolent que ara se'ns ocorreix —que perduraria bastants dies més i que fins i tot arribaria a les planes d'un diari de Ciutat.

Un escrit publicat al programa d'enguany, relatiu a la Revolta del 1868 en el qual hi sortia una llista d'una vintena de noms i malnoms (entre ells tres externs) va provocar polèmica. Aprofitant que d'això se n'ha parlat una mica, aquesta vegada que no hi hem tengut res a veure, —i de passada tenim la satisfacció de recordar-ho a tots aquells que fort i no et moguis mos volen encolomar tot el que surt escrit, especialment les coses dolentes— ara també hi volem dir la nostra.

D'entrada la controvertida no s'ha produït pel que va passar, o sigui els incidents de fa 117 anys, si no pel que se va publicar: s'estava en desacord amb

qui ho escrivia o l'Ajuntament que ho havia fet imprimir. Nosaltres sabem que és això perquè hem tengut ocasions de viureu altres vegades i ja hi estam avesats. Suposam que el batle a poc a poc també podrà fer-se'n càrrec, si s'hi dedica.

L'escrit, firmat per M.LI., és bastant interessant i si alguna cosa se li pot retreure és que està escrit en castellà i aquest programa s'hauria de fer en la nostra llengua. Es una aportació històrica, a la història vull dir, i si aquesta vegada ha estat del 1868 un altre any tocarà una altra cosa.

La història pot agradar o no agradar. Evidentment no tots els fets històrics han estat sempre positius. Creure el contrari és o no tenir-ne idea o infantil, i en tot cas basta repassar-la per entemer-s'en. I a més, la història té la particularitat que un esdeveniment que avui ha semblat un fet brillant, el pas del temps (la pròpia his-

tòria, en definitiva), pot arribar-ho a convertir en una cosa lamentable. Serà la història la que s'encarregarà de jutjar-ho.

Evidentment, per tant, de la història sols en són responsables els seus propis protagonistes, ja sigui per bé o per malament. Els successors no tenen perquè avergonyir-se ni enaltir-se si no hi han tengut res a veure. Si ho fan ja és cosa seva.

Els fets s'han d'agafar com el que són. Aquells porrerencs de 1868 que participaren en aquella revolta —mal encaminats o no— tenien uns motius i feren el que varen fer. Revolucionaris ho havien estat abans, a l'Edat Mitja, un gran nombre de porrerencs, els agermanats, i això per no referir-nos a fets molt més recents de la història. Que se sàpiga no mataren a ningú, per tant no eren criminals. Era la política d'aquells temps que ho va dur —com explica l'article— i ben se-

gur que no varen esser únicament els 22 que varen detenir els que hi tengueren cosa a veure.

Històricament, l'avalot del 1868 es recorda perquè se va cremar l'arxiu municipal, el fet més greu —evaluat avui per avui— que feren aquests avant passats. Mala sort. Ara no l'hem pogut consultar. La història ens ha ensenyat que això no s'hauria de fer i esperem que no torni a succeir. I punt.

Que estiguin tranquils doncs els possibles familiars que hi pugui haver. No cal donar-se per aludits d'una cosa que va passar fa 117 anys i entra dins el capítol de la més pura anècdota. Qui sap si en aquell temps els seus coetanis ho trobaren ben vist!

Que es prengui llum del que diu el nostre refranyer popular quan se vol significar que les coses trascendents solen esser sorolloses: **Amb bull i renou, s'olla cou.**

Joan Barceló

LA SOCIETAT DE CAÇADORS DE PORRERES: BEN DIUTA

I PROFITOSA PER ALS SOCIS

Per desgràcia a la Vila tenim nombroses entitats exemplars per a un poble petit com el nostre. Hem dit per desgràcia en el sentit de què la manca de persones per relevar a tots els que precedeixen aquestes entitats sigui massa normal i així només un grupet —sempre els mateixos— s'han de posar al front de les agrupacions sense que els demés es preocupin. I per acabar de complicar-ho la majoria d'entitats tenen pocs fons econòmics.

Doncs bé, n'hi ha una que destaca en aquests moments per diversos motius i tots positius, la qual cosa és més estranya.

Es la Societat de Caça-

dors que amb 431 socis té una vida activa, i brillant en la seva economia. Un president, Miquel Barceló i Mas, model de seny i cordura, ben acompanyat per una Junta que cada divendres es reuneix per tractar problemes o qualsevol assumpte que es presenti, a més d'admetre suggerències. Així i tot cal dir que per completar la seva actuació li falta la col.laboració de tots els socis que, quasi sempre, es redueix a pagar la corresponent quota. En Miquel Barceló té ben clar —la qual cosa molts ignoren— que la caça és limitada i no es pot exterminar sinó que s'ha de conservar i protegir a través d'una caça racional i controlada.

Per aconseguir-ho va proposar i es va aprovar dur a terme a tota la vila, i especialment als llocs públics i escoles, una campanya de conscienciació de majors i nins per tal de respectar la naturalesa i fer una caça racional i sempre respectuosa amb les lleis del seu àmbit. Això acompanyat d'una major vigilància del Guarda-Jurat i Guàrdia Civil per prevenir i evitar que els

infractors de les actuals lleis de caça actuïn impunement. S'estudiarà una futura zona de reserva o bé llocs reduïts i específics per repoblar, especialment de perdius, el terme. A més seguiran amollades d'altres animals de volateria —que sien de l'agrat dels socis— i es realitzaran tirades esportives o altres que es puguin proposar.

F.LI.

PLUVIOMETRIA ANY 1985

Gener: 19,3; febrer: 18,3; març: 80,7; Abril: 17,0; maig: 61,6; Juny: 0,9; Juliol: 0,0; Agost: 0,0; Setembre: 78,8; Octubre: 33,7; Novembre: 86,9; Desembre: 60,0.
TOTAL: 457, 2 litres.

★ -La banda "Filharmònica Porrerenca" participà de bell nou al programa de TVE "Gente Joven".

★ REFERENDUM OTAN
Cens: 3.948
Votants: 1.937
SI: 930 -48 o/o
NO: 728 -38 o/o

Es entretingut i divertit contemplar una escampasissa de porqueres trepitjades per una guarda de polls ventureres; resulta delitós, graciós i bucòlic. Graten i piquen d'aquí i d'allà, giren els fems i la palla d' 'ELS POLLS VENTURERS (ESPIQUES EN FLOR) de Maria Antònia Salvà.

Entretingut, graciós, delitosament poètic, resulta veure i contemplar la feina que es donen per arribar a gramana, gra xerec o esmicat, papa-novia, cuc de rossinyol o el que es vulla que els agradi i xalests i contents seguir espipellant, vivaretxos i atxe-revits.

No em costà tant d'es-tebeig a mi aquesta recerca de fetes i dades per escriure quelcom del pa, el forn, el llevat i tot l'enderivell de menjua de forn ja que amb la primera gratada vaig assolir taf caramull d'espigalles de gra, suficient per omplir-ne el gavatx i guardar rebost per altres espipellades.

Era natural que per saber de forn cercàs un forner.

Era lògic que coneixent des de ma infantesa un forner anàs a ell.

De minyó jugava amb la filla d'un forner veïnat. Així és que el posar llevat, enfornar, fer ensaïmades, panets, rollets, "quartos", m'entrà pels meus tendres ulls, finestra del record, quedant gravat a mon pensament, delitosament.

Record veure'l amb la panera d'ous damunt el taulell, el ribell al davant seu, i un ou en cada mà, anant rompent ous de dos en dos, sense que li caigués bocí de closca dins el ribell. De vegades, jugant nosaltres a conillons passàvem corrents devora ell qui sense fer returada ni represa seguia son ritme i en lloc de pegar amb l'ou a la vorera del ribell per rompre'l, pegava damunt els nostres caperrins. Nosaltres fugíem assustats, sense que ens hagués embrutat gens ni que li vessàs res en terra.

L'amo en Joan "Pistola", Joan Sitjar Cerdà, era un mestre de l'ofici de forner. I si dins els oficis n'hi ha que per

la seva dedicació arriben a esser artistes, el forner "Pistola" arribà a ser-ho, sobretot d'ensaïmades. Ací va aquesta copla que li dedicà en Pere Capellà agraïnt-n'hi una.

(COPLAS SIN MALICIA)
—ACUSE DE RECIBO—

"En Pistola de Porreres amb mi va quedar molt bé supòs que no degué fer lo mateix amb tots els Peres. Pel meu sant me regalà una ensaïmada tan bona que entre jo i la meva dona la mos vàrem acabar.

I d'ençà que està acabada, Pistola et record i dic: no és estrany que et fassis ric venent pasta d'ensaïmada.

Les que ell fa no tenen preu valen més que una fortuna aquell que en pot menjar una en voldria menjar deu.

Ja pots calcular, Pistola, com t'ho vàrem agrair jo és cert que li vaig rendir honors de mestre d'escola."

I si fou forner-artista he de dir fent honor a la veritat, que és també un arxiu de tot el que fa referència a l'ofici seu i altres herbes que no fan al cas.

Recorda ell del forner "Cortat", actualment Ca's forner "Garau", que pasejava el pa amb una galera. Del forner de davant Sant Felip, Miquel Munar de Palma, solia posar-se al cap de cantó de ca'n Xiscos per vendre panets i ensaïmades a tres un velló.

Em contà que quan es feien eleccions els caps dels partits polítics anaven a comanar ensaïmades per als qui anaven a votar i contractaven totes les que es leien. De vegades quan ja havien donat paraula a un partit hi anava la comissió d'un altre a fer la comanda i ja no podia es-

ser. Resulta que amb una ensaïmada es comprava un vot. Què no és guapo això? La política sempre ha estat empalagosa, aferradissa i viscosa com a pell de reptil repugnant. Els polítics volen que tothom estigui tenyit d'un color o altre. Tant m'és si es creu o no, però és ben cert que a mi em resulta ben fàcil servir al meu poble, amb tota la meva ingenuïtat, sense estar tenyit, ni de verd ni de vermell i qui no ho creu que ho vagi a cercar. De totes maneres, a mi me pareix que no val la pena perdre el temps amb això.

Em diu també l'amo en Joan que d'anar a cercar un fanyedor amb tres pans i coure'ls cobra un velló.

Els fanyedors eren unes posts de pi o de vet que tenien uns quaranta centímetres d'amplària per un metre de llargària. Això era un tanyany corrent i hi cabien tres pans i una raïssa o dos pans i una coca de julivert, trempó, prebes

torrats, o amb sucre i so-brassada o albercocs segons fos la temporada de prebes tendres o granats, o dejunis i vigílies o de hauxes i balls d'era. Els fanyedors eren rectangulars a un cap, semicirculars a l'altre i se'ls posaven damunt el cap amb una capçana que normalment es feia de roba ja usada perquè fos més blana i es feia o bé envoltillant roba i més roba de dril o drap vell; també es feien amb clapa o estopa a dedins i roba i més roba en revoltillada. I parlant de capçanes n'hi havia de grosses per posar les olles i calderes amb jocs, carrit-

xera, o palma. Record que el meu padrí en feia de trunyes de cova d'all. La gent d'altre temps no entenia el que era latur, la vaga. Pot esser que això de gent aturada sigui en part gent vaga o gent que no vol fer segons quina casta de feina.

Serà possible que l'avenç sigui retrospectiu?. Com el moviment de les ones que avancen, avancen per tornar enrera i mai fugir de l'abisme.

Damunt els fanyedors es col·locaven els pans embolicats, amb el cobribancs, que era una tela gruixada i calenta perquè el pa o la pasta tengués bon tovat.

Hi havia el forner del Carrer de Ca'ls "Hermanos", Joan Noguera, pare de l'actual forner, que feia la volta de recollir el pa cru, coques, farina i llau-nes amb un cavallet roig enganxat a un carro baix amb molles i rodes de goma, el primer que jo vaig veure. Així amb menys temps i amb més comoditat arreplegava més.

No sé si ens convé posar llevat i esperar un altre dia per seguir la nostra conversa, o si ens convé fer el pa i esperar que tovi. De totes maneres hem de vel·lar el tou per si hem d'enfornar a la primera o a la darrera, no sia cosa que el forn ens engani i el pa ens surti curt de tou o ens torni agre. Déu vulgui que al menys per les festes tenguem pa de blat amb un bon tou a més d'altres viandes saboroses i exquisites. I que no ens falti una ensaïmada com les que feia el forner "Pistola".

■ Seguirà
Jaume Roselló

SE NECESITA MATRIMONIO

sin hijos para cuidar finca de 12 cuarteradas
a 9 kms. de Palma.
Teléfono: 23 95 68

EL MINISTRE I EL "LLUM D'OLI"

Ens reunírem amb altres companys de la Premsa Forana amb el Sr. Fèlix Pons, Ministre d'Administració Territorial, i en el marc d'una conversa molt ampla volem destacar les principals opinions que ens donà a entendre sobre l'actualitat política. Així l'indigne tractament que dona la Comunitat Autònoma i el CIM a les persones majors ja que en lloc de respectar-les s'afalaga cercant el seu vot. Respecte a les acusacions de què no practica una política autonòmica eren una falàcia, de la premsa forana digué que és una expressió vital i significativa del món illenc. Que la Comunitat Autònoma només demana diners i per altra banda critica la política fiscal. Que si es formàs un Govern Balear amb Unió Mallorquina, PSM i PSOE hi hauria un control de l'urbanisme i subvencions, es faria menys electoralisme amb qüestions socials, es protegirien els espais naturals i especialment el control de la construcció rural, normalització lingüística, etc.

PRIMER PREMI DEL GRUP FOGANYA A SA RUA DE CIUTAT

El grup "Foganya" participà a la rua de Carnaval de Palma. Era la primera vegada que hi anava i el resultat no pogué ser millor: primer premi de carrosses. S'hi presentà una casa de bruixes, i mals esperits. Jaume Rosselló aconseguí una realització espectacular i a la vegada prou realista, sortit del to que tenien la majoria de carrosses. El premi (130.000 pts.) és ben merescut. Des d'aquí la nostra enhorabona!

IV FESTA DEL CARRER DE L'ALMOINA DARRERS DIES

Organitzada pels veïnats del Carrer de l'Almoïna amb la col·laboració de l'Ajuntament i l'Agrupació Cultural va celebrar-se el passat dia 8 de febrer la festa dels darrers dies. Els disfressats foren molts, fent una "rueta" acompanyats per la "Filharmònica". Després hi hagué ball al Centre parroquial debut al mal temps, el qual no permeté amollar el castell de focs d'artifici.

Els darrers dies estaren molt animats, especialment la festa del Carrer de l'Almoïna que reuní més disfressats que mai. (Foto Vidal).

CELEBRACIONS NADALENQUES I DE CAP D'ANY

Dins d'aquestes festes en què hi ha hagut la mateixa il·luminació pels carrers, unes matines manco concorregudes que altres anys, ha destacat positivament la celebració de la festa de Cap d'Any, organitzada per l'Ajuntament, que va congreguar nombrosa assistència a la plaça de l'Església per escoltar les dotze campanades que donaven entrada a l'any nou.

També enguany s'ha convocat la Mostra de Betlems organitzada per l'Ajuntament donant un obsequi a tots els participants.

NOTICIARI LOCAL

El diumenge dia 29 de desembre va tenir lloc al santuari de Monti-Sion una Festa de les Agrupacions Musicals porrerrenques organitzada i patrocinada per l'Ajuntament. A les 11,00 h. es concentraren els components de les esmentades agrupacions i públic assistent per a tot seguit cantar una "salve" a l'interior de la capella. Després la CORAL DE PORRERES oferí un concert, també a l'interior de la capella, mentre que a la clastra la banda FILHARMONICA PORRERENCA interpretava algunes peces i els AIRES DE MONTI-SION ballaven dances del folklore mallorquí. A les 14,00 h. hi hagué un dinar de germanor a la Sala de Gramàtica.

TROBADA DE CORALS INFANTILS DE LA PART FORANA

Dia 21 de desembre a l'església parroquial va tenir lloc la Trobada anual de les Corals Infantils de Capdepera, Sant Joan, Petra, Felanitx i Porreres entre altres.

A TOTA MUSICA !

EL MILLOR AMBIENT DE TOTA LA COMARCA

Guanyadors: Josep Ma. Madern i Mateu Fiol i Pep Merino

I Premis «Vila de Porreres» de narració curta i investigació local

A la darrera Assemblea General Ordinària dels socis de l'Agrupació Cultural celebrada a finals de l'any 1984, s'acordà la convocatòria del I Premi "Vila de Porreres" en una doble vessant: a) investigació sobre temàtica local, i b) creació literària (narració curta). L'objectiu era clar, és a dir, fomentar l'estudi de temes porrerencs i també promoure la creació en el camp de la Literatura.

A principis d'any es publicaren les bases dels premis senyalant-se entre altres coses que les obres havien d'esser inèdites i la obligatorietat de presentar-se en llengua catalana. Aiximateix s'indicava que la quantia dels preus seria de 50.000 pessetes per a

cada una de les dues especialitats.

Les entitats o institucions patrocinadores foren la Conselleria de Cultura del Govern Balear, l'Ajuntament de Porreres i l'Agrupació Cultural.

Actuaren de jurat Llorenç Capellà Fornès (escriptor), Josep A. Grimalt Gomila (professor de Filologia a la Universitat) i Joan Melià Garí (professor de Filologia d'Institut) per a la concessió del premi de creació literària, mentre que per al d'investigació local el jurat estava format per Joan Miralles i Monserrat (professor de Filologia a la Universitat), Guillem Rosselló - Bordoy (arqueòleg i Director del Museu de Mallorca) i Maria Barceló i Crespi (Profes-

sora d'Història a la Universitat).

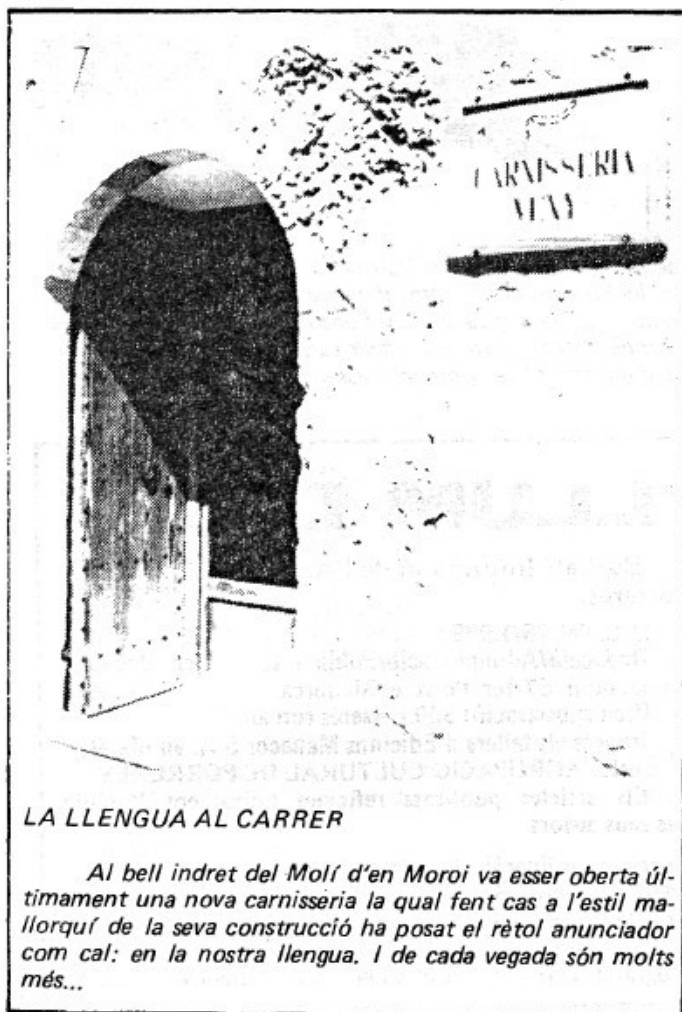
D'entre les obres presentades sortiren com a guanyadores Ficcions quotidianes del periodista i escriptor català Josep Ma. Madern en el terreny de la creació literària, i Projecte d'aplicació de l'arqueologia espacial en el terme de Porreres de Mateu Fiol i Josep Merino pel que es refereix a investigació local.

L'acte de lliurament de premis va tenir lloc el dissabte dia 27 d'abril a l'aula de gramàtica del santuari de Monti-Sion coincidint amb el tradicional sopar de germanor que anualment celebra l'Agrupació Cultural per als seus socis, amics i simpatitzants.

Com a primera edició d'aquests premis porrerencs no hi ha cap dubte que han suposat un vertader èxit tenint en compte sobretot el ressò que han tingut més enllà de l'espai illenc, a més d'una interessant participació.

Es el desitg de l'Agrupació Cultural que en properes edicions hi hagi encara més obres presentades així com obtenir, si és possible, per a cada premi major quantia econòmica.

Des d'aquestes pàgines, doncs, ja es llança la crida a tots aquells investigadors o escriptors que pensen presentar-se a la segona edició per tal de que vagin pensant i perfilant el treball amb destí al II Premi "Vila de Porreres".

LA LLENGUA AL CARRER

Al bell indret del Molí d'en Moroi va esser oberta últimament una nova carnisseria la qual fent cas a l'estil mallorquí de la seva construcció ha posat el rètol anunciador com cal: en la nostra llengua. I de cada vegada són molts més...

UN APOTECARI VALENT

Per P. Xamena.

En la nit prop passada circa tres hores de nit vingué en ma casa Cosme Pujals apotecari de la present vila de Felanitx i per no haver-me trobat es tornat avui, el qual m'ha donat notícies com circa dos hores de nit venint de la possessió dita Els Monjos de la vila de Porreres, estant per entrar dins el terme de la present vila, li sortien dos homes i sens arribar a ell lo cirdaren per tres o quatre vegades dient: Cavaller aturau-vos, si no noltros vos aturarem, i lo dit Pujals, per salvar certs diners que aportava, anava atropellant la cavalgadura, i veient dits homes que no s'aturava li tiraren dos pistoletades i no el feriren, i après abaixà del jument i tirà

d'una escopeta que aportava i los digué que s'aturassen i si no que era tan home com ells i en aqueixa ocasió li tornaren tirar altres dos pistoletades i sentint-se ferit los pegà dit pujals scopetada i los dits dos homes se'n anaren, sens haver-los coneguts lo mateix. Pujals el qual anava a soles, i quedà ferit d'una ferida cutànea a la cuixa esquerra que segons relació de Miquel Miquel cirurgià no té perill algú i el capell que aportava està atravesat dels tirs de les pistoles, i capa a dos altres llocs.

Dat en Felanitx als 24 octubre 1714. Subdít de V. Senyoria Il·lustríssima Juan Obrador Burguera, Batle Reial.

(Del Setmanari "FELANITX").

UNA NOVA TEMPORADA DE L'EQUIP DE BASQUET

Els jugadors que formen part del Club de bàsquet porrerenc comencen la segona temporada de la seva participació formant part de la Lliga Mallorquina de categoria senior. Després de la temporada inicial en què varen pagar el mossatge sembla que l'enfortiment dels jugadors pot fer obrir noves esperances i es preveu una temporada bastant interessant. La preparació tècnica corr a càrrec del nostre consoci Macià Lladó que en un temps rècord ha aconseguit

els coneixements precisos per a la direcció tècnica i física com a entrenador titulat. L'eufòria de l'esport de la canasta va en augment a Porreres i de cada dia són més els seguidors. L'empresa iniciada pel Club d'Esplai en la promoció d'aquest esport s'haurà de valorar molt favorablement en el futur, malgrat les nombroses dificultats econòmiques que aquesta iniciativa comporta. Una tasca que s'hauria de veure recolzada pels porrerencs!

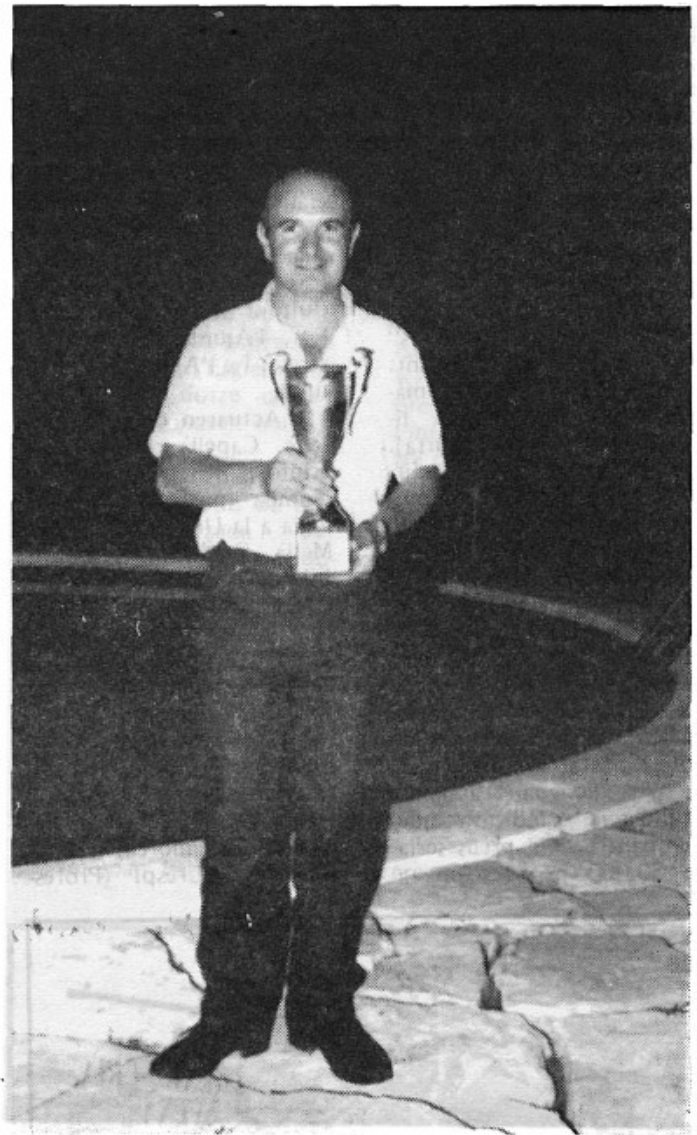
EL FUTBOL DESAPAREIX DE LA TERCERA DIVISIO

La notícia esportiva més important d'aquesta temporada és la desaparició com a equip de Tercera Divisió Nacional de la Unió Esportiva Porreres, que ha continuat com a entitat limitant-se a la participació dins categories inferiors. La greu situació econòmica que comportava la intervenció del Club porrerenc en la competició futbolística interinsular no pogué ésser resolta al no voler ningú fer-se càrrec de la Directiva. Es produí un fet bastant insòlit com és la reti-

rada d'un club situat en un dels primers escalons de l'activitat esportiva la qual cosa produí un cert rebombori.

El relleu l'ha agafat el Club Atlètic Porreres que participa a la Tercera Regional, que ha arreplegat una part dels jugadors tercers divisionaris i que està format totalment per jugadors de la vila. Altres integrants han quedat esparigits en equips de distintes categories.

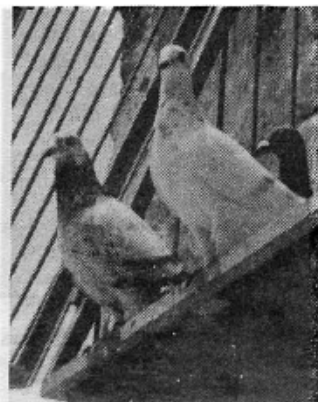
Joan Barceló

L'equip de "futbito" des Pou d'Amunt va ésser el guanyador del torneig de Porreres d'enguany, disputat a principis d'estiu al poliesportiu de Ses Forques. El Club d'en Jaume Picornell "Vila" després d'haver estat segon a l'edició anterior demostrà el seu potencial essent ara el més fort de tots.

L'EXPOSICIO REGIONAL DE COLOMS MISSATGERS A PORRERES

Els dies 10, 11 y 12 de gener tengué lloc la XXI Exposició Regional de Coloms missatgers organitzada pel Club Colombòfil Porrerenc amb motiu de complir-se les seves Noces d'Or. Les exposicions es pogueren contemplar a la Sala i a la Caixa de Pensions. Del programa d'actes cal destacar la pròpia inauguració de la XXI Exposició Regional i una exposició sobre Filatèlica.

LLUM D'OLI

Butlletí Informatiu de l'Agrupació Cultural de Porreres.

D.L. PM 76/1.979

Redacció/Administració/Publicitat: Carrer de l'Almoina, núm. 67-1er. Porreres Mallorca.

Preu subscripció: 500 pessetes (un any)

Impressió als tallers d'Edicions Manacor S.A. en ofset
Edita: AGRUPACIO CULTURAL DE PORRERES

Els articles publicats reflexen únicament l'opinió dels seus autors.

Direcció-coordinació: Joan Barceló

Redacció: Maria Barceló i Crespí, Francesc Llinàs, Joana Mora, Jaume Rosselló.

Col.laboradors: Ramon Rosselló, R. Creus.

Fotografia: Pep Marí, Foto Vidal, Joan B. Bauçà.

LA TRAVESSIA DEL TORRENT DE PAREIS EN LA SEVA DESENA EDICIO

■ La Secció d'Excursionisme de l'Agrupació Cultural tornava organitzar la travessia del Torrent de Pareis essent la desena vegada que es convocava.

De tots és sabut que aquesta Secció d'Excursionisme al llarg de gairebé quinze anys ha duit a terme moltes i diverses caminades arreu de l'illa de Mallorca. I sense dubte una de les excursions que més atractiu tenen (i ho demostra la nombrosa participació que sempre hi ha) és la travessia del Torrent de Pareis, tal volta per la complexitat que suposa anar, aquí em caic aquí m'aixec, entre aquelles roques. A més, l'atractiu és complementat amb la visita a Sa

Calobra i a l'interessant paisatge d'aquella zona de la Serra de Tramuntana.

Qualcú s'escaliva i no hi torna, però sempre s'apunta gent amb ganes de conèixer racons (on un cotxe no hi pot arribar), empenyos per un esperit entre la curiositat i l'aventura.

Esperam que no sigui la darrera i que l'any que ve, si no hi ha res de nou, tornin esser molts els que acudeixin a la ja tradicional cita del Torrent de Pareis.

PROJECTE DE VIATGE A CATALUNYA

■ També és la secció d'excursionisme la que vol recordar al socis i amics de l'Agrupació Cultural que s'intentarà dur endavant el projectat viatge a la comarca de l'Empordà i altres indrets visitant la ciutat de Girona, les ruïnes d'Empúries, el monestir de Sant Pere de Rodes, la zona volcànica d'Olot, les viles de Palafrugell, Sant Feliu de Guíxols, la Bisbal, etc. S'informarà al detall oportunament.

■ Volem agrair des d'ací l'ajuda que com cada any des de Barcelona ens ha fet arribar el Sr. Joan Verger i Garau, primer president que fou de l'Agrupació Cultural i president honorari de la nostra entitat.

AQUEST NUMERO DE "LLUM D'OLI" HA ESTAT SUBVENCIONAT PER LA FUNDACIÓ "SERVEIS DE CULTURA PEL POBLE"

BALANÇ DE LES ACTIVITATS REALITZADES PER L'AGRUPACIO CULTURAL DURANT L'ANY 1985.

GENER:

Dia 27.- Excursió al Puig de na Fàtima (Valldemossa).

FEBRER:

Dia 16.- Participació en la Festa del Carrer de l'Almoina.

Dia 24.- Excursió a la Canaleta de Massanella.

Participació dels jugadors d'escacs als campionats de Mallorca individuals que se celebren a Cala D'Or.

MARÇ:

Dia 8.- Xerrada sobre l'Europa de les Nacions (CIEMEN).

Projecció d'un video sobre la Festa del Carrer de l'Almoina.

Dia 9.- Projecció de la pel·lícula "Carros de foc".

Dia 10: Projecció de la pel·lícula "Giordano Bruno".

Dia 24.- Excursió Volta al Puig Roig.

ABRIL:

Dia 14.- Pujada a peu a Monti-Sion (en col.laboració amb el Club d'Esplai).

Dia 21.- Visita a alguns pobles del Pla: Pina, Ruberts, Jornets, Costitx, Sineu, Sancelles.

Dia 27.- Entrega dels I Premis "Vila de Porreres".

Sopar de germanor de socis i amics de l'Agrupació Cultural.

Dia 17.- Surt el núm. 29 de LLUM D'OLI.

MAIG:

Dia 1 Participació en el III Marathon de Monti-Sion.

Dia 17.- Concert -recital de flauta, oboe, percussió i guitarra al local social.

JUNY:

Dia 6.- Mostra d'Arts Plàstiques al local d'exposicions de "La Caixa".

AGOST:

Dia 23.- Comença el VII torneig d'escacs "Vila de Porreres".

Dia 23.- Adhesió a l'homenatge a Salvador Espriu orga-

nitzat per entitats de Ciutat.

Col.laboració en l'emissió de programes de Porreres Ràdio durant les festes de Sant Roc.

SETEMBRE:

Dia 8.- 10a. Travessia del Torrent de Pareis.

Escacs: comença la disputa del XIII torneig social de Porreres.

OCTUBRE:

dia 13.- Excursió al Puig del Coll des Jou, a la Serra d'Alfàbia.

Dia 18.- Projecció de diapositives del GEM, sobre la Serra de Tramuntana.

Dia 19.- Concert de música renaixentista i barroca a càrrec de la "QUARTA SCIENCIA" amb col.laboració amb "La Caixa".

Dia 20.- bicicleta i berenada de botifarrons. Es visita les pedreres de Son Grau (cultiu de xampinyons) i es tornà per Son Mesquida.

Dia 22.- bunyolada popular, ja tradicional per la Setmana Cultural de Sa Fira.

Dia 25.- Escacs: Comencen els campionats de Mallorca per equips. Participam a primera i tercera categoria.

Dia 26.- Visita al telescopi de Sancelles.

Dia 27.- Concert de Jazz a càrrec de joves músics porrerencs: Toni Servera, Jaume Rosselló i Joan Roig.

NOVEMBRE:

Dia 3.- Excursió a la Talaia d'Alcúdia i a la Penya Roja (Cap d'Es Pinar).

Dia 15.- Recital de cançó a càrrec de Felip Carbonell.

Dia 23.- 10a. Festa Pagesa amb l'actuació d'Aires de Monti-Sion, Música Nostra, "Chachi Piruli" i una banda "marxosa" local.

Dia 24.- Participació a una jornada d'escacs a Montuñi.

DESEMBRE:

Dia 15.- Excursió al Penyal d'Honor (Bunyola).

A més d'això s'ha participat en activitats escaquistes generals, i de promoció local, dins el Patronat de l'Escola de Música, i amb l'Associació de Premsa Forana.

COL·LOQUI DE GASTRONOMIA

El passat 14 de febrer va començar a l'Agrupació Cultural el cicle "D'una cuina, d'un país" amb un col·loqui sobre la gastronomia mallorquina tradicional, en el que intervingueren Josep A. Grimalt, Andreu Manresa, Jaume Mesquida i Miquel Segura, moderats per Miquel

Riera. A continuació d'aquesta primera xerrada s'organitzà un típic sopar de corema al Centre parroquial.

II CONGRES INTERNACIONAL DE LLENGUA CATALANA

El passat 2 de febrer a Manacor tengué lloc l'acte de presentació del II Congrés Internacional de

Llengua Catalana i la constitució del Consell d'Entitats Promotores. Els actes foren molt brillants i a la vegada emotius, amb una gran participació, que venia a deixar constància de la forta implantació del català a les Illes.

De Porreres formen part d'aquest Consell l'Ajuntament, la Parròquia, l'Agrupació Cultural i "LLUM D'OLI". Cal la participa-

ció, però de més gent a títol individual. Si encara no us heu fet congressista ara en teniu l'oportunitat, posau-vos en contacte amb alguna d'aquestes entitats promotores. Es una oportunitat històrica!

ESCACS

-El VII Torneig obert "Vila de Porreres" jugat durant agost i setembre del 85 fou guanyat pel mestre balear Antoni ROMERO, seguit per Joan PLANAS, Joan P. CERRATO, J.C. MAS, LAURENT, PUJADAS, etc. Fins a 44 classificats de 48 inscrits. El primer porrerenc fou Jaume CERDA (11è) i Gabriel GORNALS a continuació.

-L'equip de primera categoria quedà classificat en quarta posició als Campionats de Mallorca per Equips, aconseguint l'ascens (per rebot) a preferent. Es guanyaren 6 partits, s'empatà a 3 i s'en perderen 5. Total 7,5 punts.

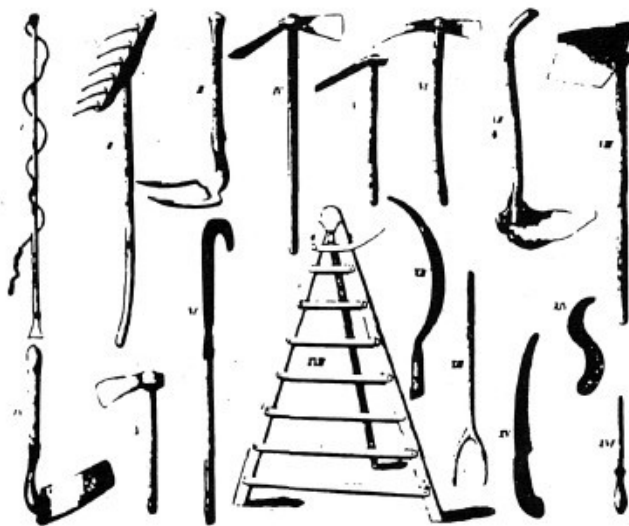
-L'equip de tercera tengué una excepcional actuació. Fou el primer classificat del grup "B" amb 9,5 punts de 12 possibles. Haurà de jugar la fase final. (8 guanyats/3 empats/ 1 perdut).

-Els jugadors que han intervingut a les competicions per equips han estat els següents: Antoni Rafal, Salvador Estelrich, Gabriel Gornals, Jaume Cerdà, Fernando J. González, Tomeu Rosselló, Pau Sorell, Jeroni Palerm, Jaume Gil, Jordi Oliver Feliu, Jordi Oliver Garí, Gori Barceló Marquez, Joan Barceló, Miquel Servera, Ponç Oliver, Miquel Rosselló, i Francisco Bonnín.

-El XIII Torneig Social de Porreres va ser guanyat per Gabriel Gornals amb 7 punts de 7 partides, seguit per Jordi Oliver G. Pons Oliver, Rosa Bauçà, Jeroni Palerm, etc. fins a 22 participants.

-Amb una participació de 10 jugadors del nostre club se disputen els campionats individuals a Palma, amb més de 300 participants.

SI VOLEM BON ANY HEM DE SEMBRAR CADA ANY.

I tothom ho ha de fer a la seva manera, amb les seves eines i amb l'esforç de cada dia.

Per això, el Consell Insular de Mallorca du a terme la seva tasca, defensant la qualitat de vida a tots els pobles i ciutats mallorquines, fent arribar a tothom la nostra

cultura i garantint uns bons serveis públics.

I ho fa a través de les diverses àrees d'actuació: **Àrea Econòmica, Acció Social i Sanitat, Àrea de Cultura i Esport, i Àrea de Cooperació i Ordenació del Territori.** Sembrant perquè tothom pugui recollir els fruits.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA